

Crònica d'una mort anunciada

L'italià Giorgio Fontana presenta 'Muerte de un hombre feliz', el primer dels seus llibres que es tradueix a casa nostra. En **Josep Lambies** l'entrevista

A Giorgio Fontana no li falta valor. Té 35 anys i ha escrit una novel·la com *Muerte de un hombre feliz*, una història que ens situa en l'ocàs de la Itàlia del plom, en el lustre que va seguir al segrest d'Aldo Moro, quan a les Brigades Roges encara no se'ls havia esgotat la munició i la classe política respirava sota l'amenaça d'una bala rere cada cantonada. Ell amb prou feines va conèixer aquest escenari, i tot i que el relat li havia arribat d'oïdes volia capbussar-s'hi de ple. "Jo formo part de la generació que va veure les transformacions de l'era Berlusconi, i que ha oblidat quin era el context anterior, aquell en què vam néixer", explica l'autor.

Dit això, a Fontana no li costa reconèixer que aquesta novel·la li va sortir per atzar. Ara fa cinc anys va publicar un llibre titulat *Per legge superiore*, una disquisició sobre les dèbils relacions entre llei i moral en l'Europa dels nostres dies. Allà apareixia, una mica de passada, el personatge d'un magistrat que treballava a la ciutat de la justícia de Milà i que havia estat assassinat l'any 1981 a mans d'un grupuscle de terrorisme roig. "Aquesta història em picava des que vaig acabar el llibre, i sentia que era un fil que havia d'estirar més", engalta Fontana. Aquell magistrat era Giacomo Colnaghi, l'home feliç d'aquesta crònica d'una mort anunciada.

Viu als carrers de Lambrate, límit de la perifèria milanesa, que per a algú amb ell és una jungla ferotge. Cada matí, deslliga la bicicleta per anar a treballar convençut que per darrere algú l'estigui apuntant, directe a la nuca, amb el canó

d'una pistola. "És una història sorprenent, perquè al final l'executaran i ell en té plena consciència, tot i que és un individu amb un perfil moral molt ferm", continua Fontana. Aquesta paradoxa és el que més l'atreia del relat. Segons l'autor, bona part de les víctimes de l'època eren els millors

elements del sistema, aquells que podien arribar a disfressar la imatge opressora i totalitària de l'Estat.

El personatge de Colnaghi és una invenció, però està inspirat en històries reals de gent com Emilio Alessandrini i Giorgio Calli, tots dos executats per agents de Prima Linea. Alhora,

per Fontana era vital dotar-lo d'una vida personal prou completa: a banda de la cara pública volia penetrar en l'esfera privada. "Això em permetia redimensionar-lo pel que fa a les inquietuds de la seva consciència", continua l'autor. Mica en mica descobrim que Giacomo Colnaghi és fill d'un partisa que va morir en combat quan ell només tenia un any. El relat d'aquest pare anirà apareixent com un broll de record obsessiu en paral·lel a la trama principal.

Giorgio Fontana diu que quan ha d'escriure un llibre es fa

“**Hem crescut en l'era Berlusconi i hem oblidat quin era l'escenari quan vam néixer**

preguntes. I que li agrada que aquestes preguntes obrin nous interrogants. *Muerte de un hombre feliz* s'ha presentat, al costat de *Per legge superiore*, com un díptic entre dos temps històrics, minat de qüestions per a les quals mai no hi ha una resposta exacta. "Aquest llibre aborda una discussió sobre l'herència dels principis, i entre línies s'hi pot llegir també un cúmul de termes com ràbia i venjança", etziba Fontana. I tot i que aquesta última declaració pugui semblar altisonant, ell no es considera ni un filòsof ni un polític. A ell, el que li agrada és construir relats, per bé que sovint volin molt alt.

Muerte de un hombre feliz
Asteroide. 258 pàg. 19,95 €.